

# Плач невольників (народна дума)

Автор Невідомий

У святу неділю не сизі орли заклекотіли,  
Як то бідні невольники у тяжкій неволі заплакали,  
У гору руки підіймали, кайданами забрязчали,  
Господа милосердного прохали та благали:  
"Подай нам, Господи, з неба дрібен дощик,  
"А знизу буйний вітер!  
"Хочай би чи не встала на Чорному морю бистрая хвиля,  
"Хочай би чи не повиривала якорів з турецької каторги!  
"Да вже ся нам турецька-бусурманська каторга надоїла:  
"Кайдани-залізо ноги повиривало  
"Біле тіло козацьке, молодецьке коло жовтої кости пошмугляло!"  
Баша турецький, бусурманський, недовірок християнський[1],  
По ринку він похожає, він сам добре те зачуває,  
На слуги свої, на Турки-яничари[2] зо-зла гукає:  
"Кажу я вам, Турки-яничари, добре ви дбайте,  
"Із ряду до ряду захожайте,  
"По три пучки тернини і червоної таволги набирайте,  
"Бідного невольника по тричі в однім місці затинайте!"  
То ті слуги Турки-яничари добре дбали,  
Із ряду до ряду захожали,  
По три пучки тернини і червоної таволги у руки набирали  
По тричі в однім місці бідного невольника затинали,  
Тіло біле козацьке-молодецьке коло жовтої кости обривали,  
Кров християнську неповинно проливали.

Стали бідні невольники на собі кров християнську забачати,  
Стали землю турецьку, віру бусурманську клясти-проклинати  
"Ти земле турецька, віро бусурманська, ти розлуко християнська!  
"Не одного ти розлучила з отцем, з матерю, або брата з сестрою,  
"Або мужа з вірною жоною!"  
Визволь, Господи, всіх бідних невольників з тяжкої неволі турецької,  
З каторги бусурманської  
На тихі води,  
На ясні зорі,  
У край хрещений,  
У мир веселий,  
У городи християнські.

**Примітки:**

[1] Се-б то такий, що був християнин, та турецьку віру прийняв, до Турків попавши ся: такі перевертні найгірше невольників мучили.

[2] Турецьке військо так звалось.